

Örömhír

az olaszországi Magyar Katolikus Misszió értesítője

Róma, 2020. október 25.

Mindenszentek ünnepe és halottak napja

Sok „aktuális” kérdés és sürgős elintéznivaló között Mindenszentek ünnepe és halottak napja fura történet, ilyenkor a mennyországért való hálaadás, a halottainkról való megemlékezés meseszerűnek, élet idegennek tűnhet.

Keresztények közül sokan hiszik ugyan, hogy lesz majd örök élet, valójában azonban azt kívánják, hogy ez halasztódjék minél későbbre, olyan beláthatatlan messzeségbe, hogy ne is kelljen rá gondolniuk, mert félnek az élet és az örök élet között „átszállótól”, az ismeretlen haláltól.

Pedig az első keresztények életét a nagy beteljesedés, a végső napok félelmetes, ugyanakkor reményt-adó ragyogása irányította. Úgy élték meg a végső időket, mint a legnagyobb és legbiztosabb realitást, amely alakította mindennapi életüket hirdelve, hogy nem az számít, hogy mikor is lesz az az eljövétel, hanem hogy készen találja őket.

November elsején, minden szentnek az ünnepén ezt tanulhatjuk el a célba érkezettekől, előttünk járt példaképeinktől. Ekkor nemcsak a kanonizált szentek napja van, hanem a „névtelen” szenteké is, szüleinké, nagyszüleinké, tanítóinké, akik csendesen, néha teljesen észrevétlenül éltek, szerettek és célba jutottak, mennyország-éretté lettek. Ők sem születtek szentnek, hanem azzá váltak, és nem a saját erejükből, hanem Istennel. Mindenszentek ünnepe egy hatalmas családként látatja az emberiséget, és azt tanítja, hogy keresztényként bárhol és bármikor élhetünk, számíthatunk mindenekelőtt Istenre és egymás imádságára, segítségére éppen úgy, mint egy családban.

Mindenszentek ünnepe az élet ünnepéye. Nemcsak emlékezünk, hanem előrenézünk, hiszen a mi sorsunk is az lesz, hogy egyszer búcsúzunk és továbbmegyünk. Senki nem tud közömbös lenni ezen az estén, hiszen a legmélyebben érint mindegyikünket az élet értelmének kérdése, az elmúlás és a folytatás.

Az örök életnek van egy határsávja, ahol számot kell adnunk arról, sikerült-e önzetlenül, szépen szeretnünk. A túlvilág határsávjában ez lesz az egyetlen „beutazási jogcímünk” függetlenül balsikereinktől és tévedéseinktől. A Biblia szerint a célban „dobogós helyre” kerül az irgalmas, a tiszta szívű, az apró szívességekre is készen álló. Ez a készség teszi teljessé, szentté az embert. Egyetlen földi élet alatt kell „jól sikerülnünk”. Figyeljünk, mert a legkisebb jónak is van értelme, mert folytatódik és beteljesedik.

November másodika, halottak napja arra hív, hogy megemlékezzünk halottainkról, és imádkozzunk értük. Hisszük, útjaink előbb-utóbb Istennel találkoznak, és útközben is minden a végleges hazaérkezésünket szolgálja. Ehhez megfelelő felkészülési időt is kapunk, amit mi életnek

nevezünk és rövidnek tartunk, amit nem azért kell komolyan venni, mert elmúlik, hanem azért mert folytatódik. A készületünk lejártával hazavár minket a Teremtőnk, sőt a bibliai példa szerint élénk jön, mint édesapa a tékozló gyermekének.

Örömünk és reményünk oka az, hogy előttünk személyes találkozó áll Istennel és szentjeivel, akik között ott vannak a mi kedves halottjaink is.

Közös az Anyánk, testvérek vagyunk

Erdő Péter bíboros mutatott be szentmisét a 40 éves vatikáni magyar kápolnában október 8-án

Napra pontosan negyven éve szentelte fel a Szent Péter bazilika altemplomában Szent II. János Pál pápa a Magyarok Nagyasszonya kápolnáját. A jubileumi esemény alkalmából Erdő Péter bíboros, Esztergom-budapesti érsek október 8-án reggel 8 órakor szentmisét mutatott be a kápolnában Habsburg-Lotharingiai Eduárd szentszéki és Kovács Ádám Zoltán római magyar nagykövet jelenlétében. „Ennek a kápolnának a megépítése és pápai megáldása negyven évvel ezelőtt megmutatta, hogy a római egyház befogad minket, tisztel minket, mint közösség, és más népekkel egyesít a Krisztusban gyökerező hit révén. Itt Rómában, de főként ebben a bazilikában, vannak más, a Szűzanyának szentelt nemzeti kápolnák. Ez szép jele annak, hogy a különféle népek katolikus hívei egy közösségként is tekintenek a Szűzanyára, mint saját Anyjukra. Ha pedig közös az anyánk, akkor testvérek vagyunk.” – hangzott el Bíboros atya homíliájában.

Személyes tapasztalataim az eddigi találkozások nyomán

Idealizmus a szívben, realizmus a fejben

Mindenekelőtt megköszönöm az elmúlt hónapban megvalósult találkozásainkat. Hálás vagyok, hogy sokan eljöttek a különböző olasz városokban megünnepelt szentmisékre és bizalommal fogadtak. Találkozásaink nyomán ragadok most tollat, hogy néhány bennem megszületett gondolatot megosszak az itáliai magyar közösségekkel.

Az ezer év alatt megcsonkított földjeinken akarva-akaratlanul is egymásra építkezünk. Új városokat, műemlékeket, közösségeket, bármit csak úgy létesíthetünk, hogy az előttünk jártak nyomaira, nemegyszer csontjaira alapozunk.

Ez a helyzet üzenetet hordoz, és kijelöli azt a felelős pályát, ahol élnünk, halnunk kell, ahol alkotnunk kell. Üzenetet hordoz az egymásra építkezés, hiszen Olaszországban is magyar értéket őrzünk meg, mentünk át egy újabb generációnak azzal a feladattal, hogy a gyártási titkot, hitünket és kultúránkat, amit mi is úgy kaptunk, tovább kell adnunk.

Az értékteremtésben és az értékek átadásában Isten segítségére és egymásra szorulunk. Üzenetet hordoz az egymásra építkezés, de az együtt építkezés is.

Szeretném az együtt építkezés kapcsán kifejezni köszönetemet, hogy támogatják az olaszországi lelkipásztori szolgálatomat, amit örömmel és lelkesen vállaltam azokkal a felszentelt paptestvéreimmel, akik többéves lelkipásztori szolgálat után most Rómában végeznek posztgraduális tanulmányokat.

Hiszem, hogy ez a lelkipásztori munka Olaszországban a fejlődés reményét rejt magában, a magyar katolikus közösségek bölcsője és Isten otthona lehet. Ehhez arra van szükség, hogy a közösségek régi tagjai kitartsanak, és az újak pedig előbb bekapcsolódjanak, majd belelkesedjenek.

A kitartás mellett mindig két dolog lehet segítségünkre: egyfelől idealizmus a szívünkben, másfelől realizmus a fejünkben. Ezek fontosak, amikor a jövőről gondolkodunk.

A lelkesedés pedig nem az embernek, hanem közös Gazdánknak, Istennek szól, aki hitünk, jövőnk alapja és életünk forrása, célja.

Visszatérünk a magyar gyökereinkhez Rómában

Októbertől a Santo Stefano Rotondo templomban ünnepli a hóvégi szentmiséit a római magyar közösség

A Santo Stefano Rotondo templom építése 461-465 közötti évekre datálható. Nem plébániatemplomnak épült, hanem emléktemplomnak. Szent István első vértanúnak a tiszteletére állították. A templomot Nagy Szent Gergely pápa (590-604) stációs templom rangjára emelte, a liturgikus kalendárium ünnepnapjai sorában megfelelő helyszíntül szolgált a római közösségnek a pápa fennhatósága alá tartozó előkészületi és ünnepi liturgiákhoz.

Néhány mondatban a templom magyar vonatkozásairól:

V. Miklós pápa miután restauráltatta az ókori templomot 1454-ben átadta a magyar pálosoknak Kapusi Bálint (+1473) kérésére, aki akkor Remete Szent Pál Rendjének prokurátora és a Szent Péter-bazilika magyar gyóntatója volt. A magyar pálosok hozzáépítették a templomhoz a kolostort. Miután a magyar pálos rend utánpótlása megszűnt a Városban, 1579-ben Szántó István magyar jezsuita (1541-1612) kezdeményezésére XIII. Gergely pápa (1573-1585) itt hozta létre a Collegium Hungaricumot. A pápa egy évvel később, 1580-ban egyesítette a magyar kollégiumot a jezsuiták irányítása alatt álló német kollégiummal, amelyet 1552-ben Loyolai Szent Ignác (1491-1556) alapított, és ezért a templomot a Collegium Germanicum et Hungaricumnak adományozta.

VI. Pius pápa 1776-ban a Szent Péter-bazilika mellett álló Szent István király tiszteletére szentelt templomot és első királyunk által létrehozott zarándokházat lebontatta, hogy azok helyén építse fel a bazilika új sekrestyéjét.

A bontást elrendelő pápai bulla, mely 1776. június 20-án kelt, úgy rendelkezett, hogy a Santo Stefano Rotondo templomban építsenek kápolnát Szent István, Magyarország első királyának tiszteletére, így a Collegium Germanicum et Hungaricum tanulói minden évben ott tarthatták meg ünnepnapját. Így került a Szent Primus és Felicianus kápolnája mellett lévő Remete Szent Pál kápolnába (magyar kápolna) Szent István magyar király kultusza.

A Santo Stefano Rotondónak egyetlen magyar tituláris bíborosa volt, Mindszenty József esztergomi érsek (1892-1975). XII. Pius pápától (1939-1958) saját kérésére 1946-ban kapta címtemplomul ezt a magyar emlékekben oly gazdag templomot. Mindszenty bíboros egész életében szorosán kötődött címtemplomához, ennek beszédes jele, hogy temetésekor koporsójába a templomból származó kődarabot helyeztek el. Boldoggá avatásának elindítását követően pedig halála évfordulója alkalmából (május 6.), szentmisét mondanak a templomban a hazájáért és egyházáért sokat szenvedett hősekké fűzőpárt.

Hagyományteremtés

Szentmise Doberdóban Mindenszentek ünnepe alkalmából és az elesett magyar katonák emlékére

Hagyományteremtő szándékkal 2020. október 31-én, szombaton 11.00 órakor szentmisét ünneplünk Doberdóban Mindenszentek ünnepe alkalmából és az elesett magyar katonák emlékére az isonzói Carsóban, amely az első világháború idején véres csaták színhelye volt. Az eseményen részt vesz Magyarország római nagykövete Kovács Ádám Zoltán.

Pontos helyszín: **San Martino del Carso** - Sagrado /Via Bosco Cappuccio 4, 34078 San Martino del Carso-Sagrado.

Kérjük szíves részvételüket jelezni a velencei Tiszteletbeli Magyar Főkonzulátus titkárságán:

Tel: 041-5239408, Email: ungheria.veneziana@sanbenedetto.it

Magyar nyelvű szentmisék Olaszországban

Október 25. 11.00 Róma. A római magyar közösség szentmiséjén a koncelebrációt az ezüstmisés Ince atya vezette, és a szentbeszédet a szintén ezüstmisés Ottó atya tartotta.

Október 31. 11.00 Chiesa di San Martino del Carso - Sagrado /Gorizia/ Via Bosco Cappuccio 4, 34078 San Martino del Carso-Sagrado GO.

November 1. 16.00 Milano

November 14. 16.30 Palermo Parrocchia Maria SS della Lettera (Piazza Acquasanta, 2, 90142 Palermo PA)

November 15. 11.30 Catania Forza D'agroban 11.00 óratól gyülekezünk.

November 22. 11.00 Loreto (Casa di Accoglienza „San Serafino” kápolna, Via Asdrubali 100, 60025 Loreto)

November 29. 11.00 Róma Szt. István körtemplomban

December 5. 16.00 Bologna (Chiesa di San Biagio, szentségi kápolna, Via della Resistenza 1/9, 40033)

December 6. 16.00 Milano

December 13. 12.00 Firenze országos zarándoklat

December 25. 16.00 Róma Szt. István körtemplomban **Rómában** minden kedden 8 órakor magyar nyelvű szentmisét ünneplünk a Szent Péter Bazilika Magyarok Nagyasszonya Kápolnájában. Várunk mindenkit szeretettel!

Elérhetőségek

Olaszországi Katolikus Missziós Központ:

Via del Casaleto, 481. 00151 ROMA (RM)

Email: pmi@katolikus.hu

Tel. +39 06 68.42.620

Lelkész: Dr. Németh Norbert rektor